

ԵՐԵՎԱՆԻ ԳՐԱԴԱՐԱՆ

ՄՇԱԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի. կէս տարվա՝ 6 ռուբ.
Առանձին համարները 5 կոպեկով.
Թիֆլիսում գրվում են միմյանից խմբագրություն մէջ.
Մեր հասցեն. Тифлисъ, Редакция «Мшакъ».
Tiflis, Rédaction «Mschak».
Տէլեֆոն № 253.

Խմբագրությունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի եւ տոն օրերէն).
Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լիզուով.
Յայտարարութիւնները համար վճարում են
խմբագրութեան տնօրէնը 10 կոպեկի.
Տէլեֆոն № 253.

ՀԻՄՆԱԳԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

ԲԱՅՎԱԾ Է ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԴՐՈՒԹԻՒՆ

ՄՇԱԿ

ԲԱՅՎԱԾ Է ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԴՐՈՒԹԻՒՆ

(ՅԻՊ ՏԱՐԻ)

ԱՌԱՋԻՆԿԱՅ 1903 ԹԻՎԱՆԻՆ

«ՄՇԱԿԸ» ՀՐԱՏԱՐԱԿՎՈՒՄ Է ՆՈՅՆ ՊՐՕԳՐԱՄՈՎ ԵՒ ՆՈՅՆ ՈՒՂՂՈՒԹԱՄԲ

ամեն օր, բացի տօներէն յաջորդող օրերէն:

ԲԱՅՎԱԾ Է ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԴՐՈՒԹԻՒՆ. «Մշակ» տարեկան գինը 10 ռուբլի է, տասն եւ մէկ ամսով՝ նոյն-
պէս 10 ռ., տասն ամսով՝ 9 ռ., ինն եւ ութ ամսով՝ 8 ռ., եօթ եւ վեց ամսով՝ 6 ռ.,
հինգ ամսով՝ 5 ռ., չորս ամսով՝ 4 ռ., երեք ամսով՝ 3 ռ., երկու ամսով՝ 2 ռ. եւ
մի ամսով՝ 1 ռուբլի:

ԱՐՏԱՍՈՒՄՄԱՆ ԲԱՅՎԱԾ Է ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԴՐՈՒԹԻՒՆ. Ամերիկայի բաժանորդները պէտք է
վճարեն տարեկան 6 դոլլար. Եւրոպայի բաժանորդները՝ 30 ֆրանկ. Պարսկաստանի
բաժանորդները՝ 10 ռուբլի:

«Մշակին» գրվել կարելի է ԽՍՀԱՐԱՏԱՆԸ (Բաղարայան եւ Բարձրակայան փողոցների
անկիւն), իսկ ԲԱՅՎԱԾՆԵՐԻՆ՝ Գ. Գ. ԲԱՅՎԱԾՆԵՐԻՆ:

Կայսրութեան ուրիշ քաղաքներից «Մշակին» գրվելու համար եւ առհասարակ նամակ-
ներ եւ ծրարներ ուղարկելիս, պէտք է դիմել հետեւեալ հասցեով. ТИФЛИСЪ, Редакция
«МШАКЪ», իսկ արտասահմանից՝ ТИФЛИС, Rédaction du journal arménien «MSCHAK».

Յայտարարութիւնները ընդունվում են բոլոր լեզուներով:

ԱՊՐԱՌԻՅ ԲԱՅՎԱԾ Է ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԴՐՈՒԹԻՒՆ ԶԷ ԸՆԴՈՒՆՎՈՒՄ

Թիֆլիսի Հայ-հոգեւորականաց Ապահովութեան Գանձարանի Վարչութիւնը օրանով
յայտարարում է Թիֆլիսի Հայ-հոգեւորական եւ աշխարհական դասին ի գիտութիւն, որ
ամսի 3-ին, ամենայն սրբոց տօնի հետեւեալ օրը, կիրակի, 11 ժամին, Վանքի մայր
եկեղեցում մատուցվելու է սուրբ պատարագ եւ կատարվելու է

Հ Ո Յ Ե Հ Ա Ն Գ Ս Տ Ե Ա Ն Պ Ա Շ Տ Ա Մ Ա Ն Կ Ա Ր Գ

գանձարանին նուիրաբերողների նմանատիպի հոգեխնայակի համար, ուր եւ կարգա-
վելու է անուանական ցուցակը:

Անդամ վարչութեան՝ Նիկիտ Կ. Բ. Երզնկեան

1—1

Էփէմիոս Հայկ, Եւա Լաւարեանցները, Նիկիտեան, Եւա Լաւարեանցները ցա-
ւօք սրտի յայտնում են իրանց բարեկամներին եւ ծանօթներին. առաջինի օրերի ամու-
սին, երկրորդի անմահական հայր, երրորդի անգին սկստար, չորրորդի թանգազին հայր
եւ հինգերորդի անք:

ՍԱՐԳԻՍ ԳՐԻԳՈՐԵԱՆ ՂԱԽԱԼԵԱՆՅԻ

մանր, որ տեղի ունեցաւ հոկտեմբերի 20-ին, առաւօտեան ժամի 6-ին, երկարատե. հի-
ւանդութիւնից յետոյ, խնդրում են չորս բերել յուղարկութեանը կիրակի, նոյեմ-
բերի 3-ին, առաւօտեան ժամի 10-ին, Հաւարար, Ինքուսի փողոց, տուն № 4 դէպի Շամ-
բորեցոց Կարմիր Աւետարան եկեղեցին, իսկ այնտեղից իջնելու գերեզմանատուն
Աւերիքը շաբաթ, նոյեմբերի 2-ին, երեկոյեան ժամի 6-ին:

1—1

ԲՈՎԱՆԴԱՅԻՆՈՒԹԻՒՆ

Մեր բաժանորդներին եւ ընթերցողներին.
ՆԵՐԻՆԸ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Հրահանգել զաւ. Նա-
մակ Ալեքանդրօպօլից. Նամակ Օղեմայից.
Ներքին լուրեր. —ԱՐՏԱՐԱՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Ռու-
սիայի լուրեր. Արտաքին լուրեր. —ՀԵՌԱՐԻՆԵՐ.
—ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.

Մեր ԲԱՅՎԱԾ Է ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԴՐՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԸՆԴՈՒՆՎՈՒՄ

Երէկ մենք յայտնեցինք, որ բացել ենք
1903 թուի համար «Մշակ» բաժանոր-
դագրութիւնը:

«Մշակը» կը հրատարակվի նոյն դիրքով
եւ ծաւալով, ինչպէս անցեալում, լոյս տես-
նելով ամեն օր, բացի տօներէն յաջորդող
օրերէն:

Մի փոքր արտօնութիւն, որ կունենան
առաջիկայ 1903 թուականի տարեկան
բաժանորդները կը լինի այն, որ նրանք
չիտաւար կը ստանան մի հատորիկ, որի
մէջ կը լինեն ամփոփած Գրիգոր Արծրու-
նու այն յօդուածները, որոնք լոյս էին
տեսել «Մշակ» լրագրի հիմնադրու առաջ:

Այդ հատորիկը կուղարկվի տարեկան բա-
ժանորդներին մարտ ամսի ընթացքում:
Այդ հատորիկով սկիզբ կը դնենք Գրիգոր
Արծրունու աշխատութիւնների հրատա-
րակութեան, այնուհետեւ աստիճանաբար
լոյս ընծայելով նրանց հատոր-հատոր կա-
րելիին չափ մատչելի գէներով: Իսկ առա-
ջին հատորը, ի պատիւ «Մշակ» երես-
նամակի եւ նրա հիմնադրի յիշատակի,
կուղարկվի «Մշակ» խմբագրութեան կող-
մից իր բաժանորդներին իբրեւ նուէր եւ
իբրեւ յուշարար Գրիգոր Արծրունու գրա-
կան գործունէութեան սկզբնաւորութեան
մասին, որի շարունակութիւնը եղաւ «Մշ-
ակ» լրագիրը:

Շատերը հարցնում են մեզ, թէ ար-
դեօք «Մշակ» խմբագրութիւնը տօնելու
է լրագրի գործունէութեան երեսնամակը
եւ ի՞նչ եղանակով: Անհրաժեշտ ենք հա-
մարում յայտնել, որ պաշտօնապէս յօբե-
լեան չենք կատարելու. իսկ եթէ այդպի-
սի դիտաւորութիւն ծագէ եւ լրագործու-
թեան մօտ լինի, այն ժամանակ կը յայտ-
նենք մեր ընթերցողներին: Մենք կը նուի-
րենք յօդուածներ այդ երեսնամակին, կը

յիշեցնենք ընթերցողներին «Մշակ» գոր-
ծունէութեան գլխաւոր ու բնորոշ շրջան-
ները եւ կը պարզենք մեր առաջ երևան
եկած նոր հարցերի բնաւորութիւնը:

Մենք չենք կարող թագցնել հասարա-
կութիւնից սակայն մի հանգամանք, որ
նոյնպէս կապած է լրագրի գոյութեան
հարցի հետ: Դա մեր ընթերցողների եւ
մեր բաժանորդների մէջ եղած քանակա-
կան մեծ տարբերութիւնն է: Մենք ար-
դէն սկսել ենք ստանալ նամակներ, որոն-
ցով խնդրում են ուղարկել այս կամ այն
գիրքին, դպրոցին, գրադարանին, զինուոր-
ների խմբին, ուսանողական ընթերցարա-
նին եւ զանազան հաստատութիւններին
«Մշակ» Ձրի օրինակներ: Մենք ամեն
տարի մի որոշ թիւ ձրիապէս բաժանել
ենք, սակայն դա չէ կարող մի որոշ սահ-
մանափակ չափից դուրս ելնել: Եթէ մեր
լրագիրը հասած լինէր նիւթական այն-
պիսի նախանձելի վիճակի, որ նա կարող
լինէր զուտ արդիւնքներ յետ ձգել, դա
դեռ հասկանալի կը լինէր: Իսկ իրական-
ութիւնը այն է, որ մենք դեռ դեֆի-
ցիտների շրջանից դուրս չենք եկել, որ
մենք դեռ զոհաբերութիւններ եւ պարտ-
քեր ենք անում ապագայի յոյսով: «Մշակ»
հրատարակութիւնը շտապական երեք
անգամից կարճ ժիշոցում վեց անգամ շի-
նելը մեզ պատճառեց նիւթական դժուա-
րութիւններ, որոնց ծանրութիւնը շատ
զգալի է խմբագրութեան համար: Եւրո-
պայում լրագրի եկամուտների նշանաւոր
մասը կազմում են յայտարարութիւնները
եւ տալիս են եկամուտի ամբողջ $\frac{2}{3}$ մասը,
մինչդէռ հայ լրագրի համար ոչ թէ յայ-
տարարութիւնները չեն բերում եկամուտի
մեծ մասը, այլ եւ կազմում են մի չնչին
յաւելում, այն է ամբողջ եկամուտի
 $\frac{1}{15}$ — $\frac{1}{20}$ մասը: Ուրեմն մնում է բոլոր
յոյսը դնել բաժանորդագրութեան վրա,
վճարովի ընթերցողների բազմութեան վրա.

մինչդէռ մեզանում շատերը ձգտում են
ձրի ընթերցող լինել, ենթադրելով, որ
լրագիրը հրատարակվում է առանց ծախ-
սերի եւ նիւթական հոգսերի:

Եթէ հասարակութիւնը ցանկանում է,
որ զանազան հաստատութիւններ եւ խմ-
բեր, որոնք նիւթական առատ միջոցներ
չունեն, ստանան լրագիր իրանց ընթեր-
ցանութեան համար, թող ինքը իր աշակ-
ցութեամբ օգնէ նրանց իրաւորելու ի-
րանց դիտաւորութիւնը: Պահանջել զար-
ձեւ զոհաբերութիւն միայն լրագրի կող-
մից, որ առանց այն էլ զոհաբերութիւն-
ների մէջ է, անխելի է: Լրագիրը իւ-
րաքանչիւր տարի բաժանում է ձրիապէս
մի որոշ թիւ, իսկ նրանից աւելին պէտք
է հոգան ուրիշները:

Վերջացնելով մեր խօսքը, յիշեցնում ենք
այն անձանց, որոնք մինչեւ այժմ չեն վը-
ճարել իրանց սպառիչները, շտապել կա-
տարելու իրանց պարտաւորութիւնը: Մենք
յարգել ենք նրանց խնդրքը եւ յետոյ
սպասել, որ նրանք մաս-մաս անեն իրանց
վճարները, նրանք էլ պէտք է յարգեն մեր
այդպիսի վերաբերմունքը եւ չը ստիպեն,
որ մենք յետագայ տարիներում բոլորովին
վերացնենք մասնական վճարումները:

ՆԵՐԻՆԸ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Հ Ր Ա Հ Ա Ն Գ Ս Տ Ե Ա Ն Պ Ա Շ Տ Ա Մ Ա Ն Կ Ա Ր Գ

Ներքին լուրեր. —ԱՐՏԱՐԱՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Ռու-
սիայի լուրեր. Արտաքին լուրեր. —ՀԵՌԱՐԻՆԵՐ.
—ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.

Մեր ԲԱՅՎԱԾ Է ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԴՐՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԸՆԴՈՒՆՎՈՒՄ

Երէկ մենք յայտնեցինք, որ բացել ենք
1903 թուի համար «Մշակ» բաժանոր-
դագրութիւնը:

«Մշակը» կը հրատարակվի նոյն դիրքով
եւ ծաւալով, ինչպէս անցեալում, լոյս տես-
նելով ամեն օր, բացի տօներէն յաջորդող
օրերէն:

Մի փոքր արտօնութիւն, որ կունենան
առաջիկայ 1903 թուականի տարեկան
բաժանորդները կը լինի այն, որ նրանք
չիտաւար կը ստանան մի հատորիկ, որի
մէջ կը լինեն ամփոփած Գրիգոր Արծրու-
նու այն յօդուածները, որոնք լոյս էին
տեսել «Մշակ» լրագրի հիմնադրու առաջ:

մի արհեստաւոր—փաստաբանի մասին ոչ ոք
չէր կարող զարմանալ եւ հարց բարձրացնել,
բայց շատերը զարմանք արտայայտեցին, երբ
մեղադրողի գերում տեսան Օպօյին իրաւա-
գէտին: Թէ ինչու, այդ հանգամանքը լաւ բա-
ցատել է պ. Տերեյանին «Երկ» լրագրի մէջ
(№ 10) եւ մենք հարկաւոր ենք համարում այդ
յօդուածը առաջ բերել քաղաքագէտին, մանա-
ւանդ որ նրա մէջ արժարժեք է մի խնդիր, որ
մեծ նշանակութիւն ունի փաստաբանական
էթիկայի համար, այն է՝ պարտաւոր է փաստա-
բանը թէ ոչ շարունակել պաշտպանել մի
կիսեւոր, որի յանցաւորութիւնը անխոյստ է
դատում փաստաբանի համար եւ պարտաւոր
է նա հրաժարվել պաշտպանութիւնից որոշ
դժգոհութեամբ:

Չանփոխադանի կողմից մասնաւոր մեղադ-
րողներ հանդիսացան երգեւծալ հաւատարմա-
տարներ Օրդուխանով եւ ինքն Պետր. Ալեք-
սէեւիչ Օպօյինին: Օրդուխանովի մասին ոչինչ
չունենալ տեսելու, բացի նրանից, որ նա փաստա-
բան է: Արեֆէսիօնալ եւ ուրեմն, իբրեւ այդ-
պիսին, չէ կարող հաշուի առնելու Բոլորովին
այլ բան է Օպօյինին. նա հեղինակ է թատ-
րական պիէսների. նա նախկին եւ ամենա-
մօտ աշխատակից էր «Գոլուշի» եւ «Վալանդա»
թերթերի: Նա գրել է Թիֆլիսում հրատարակ-
ված եւ հրատարակվող բոլոր թերթերում. նրա
«Գործնական» կեղծանունը մտել է նոյն իսկ
«Լուսաւոր» գրողների կեղծանունների ցուցակի:
մէջ: Նա դեռ նորեւ, միայն մի տարի առաջ,
վարում էր այնպէս խայտառակաբար բեկված
«Արեֆէսիօն» դեկլ:

Եւ ահա նա, փորձված լրագրական գոր-
ծում, այնքան տարիներ ետեւդուն կերպով
աշխատած մամուլի առաջնորդութեան համար,
նա, որ ամենանորեւ կեցողով գիտէ խմբագրա-
կան գործի բոլոր ծանրութիւնը, որ ամենից
լաւ ճանաչում է բոլոր մեր մեղադրողներին—
այժմ ինքն է նրանց հետ միտնում, արտասա-
նում է ջերմ ճառեր եւ պահանջում է «թղթա-
կիցներին զգուշ»:

Վաճառական Չանփոխադանը յարուցել է
թղթակից-վարդապետի դէմ մեղադրանք 1535
թու. 2 կէտի հիման վրա, այսինքն զրպարտու-
թեան մեղադրանք, բայց «Գործնական» այդ
բաւական չէ համարում. նա պահանջում է, որ
վարդապետ-թղթակիցն մեղադրեն նաեւ 1040-րդ
յօդուածով. —Եթէ չը կարողանամ զրպարտու-
թեան համար պատժել տալ, վիրաւորանքի
համար պատժել կը տամ նրան:

Դիմելով վրա յոյս ունէր «Գործնական» դուրս
գալով իբրեւ մասնաւոր մեղադրող վաճառական
Չանփոխադանի կողմից: Նա, իբրեւ փորձված
մարդ, պարզ տեսնում էր, որ թղթակից-վար-
դապետը չէ զրպարտում. նա լսեց զատարա-
նում վկաների ցուցմունքները եւ այնուամե-
նային չը հրաժարվեց մեղադրանքից: Նա կա-
րող էր մոլորված լինել Նիկիտ Եւա Լաւարեանի
անմեղութեան մասին, բայց կարող էր մոլոր-
վել միայն մինչեւ դատաստանական քննութեան
սկիզբը: Սակայն հինգ առաջին վկայի ցուց-
մունքից յետոյ այդ տխուր մոլորութիւնը պէտք
է անհետանար եւ տեղի տար այն համոզմուն-
քին, թէ թղթակից—վարդապետը գրել է ճշ-
մարտութիւն: Այդ մոլորութիւնը անհետացաւ
եւ առաջ եկաւ այն համոզմունքը, թէ վաճա-
ռական Չանփոխադանը, տրամադրելով ոսկոյ
լի քսակ, դիմեց դատարանին, դիմեց երկու
փաստաբանների օգնութեան: Եթէ իբրեւ առ-
նակին եղած ճշմարտութիւնը վերականգնելու,
այլ նրա համար, որպէս զի այդ ճշմարտու-
թիւնը խեղդէ փաստաբանական ճարտասանու-
թեան յորձանքի մէջ:

«Մշակ» լրագր էր դատարանում ներկայ եղող-
ների համար, բայց պ. Օպօյինին դեռ յոյս
ունէր, թէ «պատժել կը տալ» թղթակից—վար-
դապետին, միայն նա «պատժել տուեց «Գործ-
նական»», պաշտօնական անկողի այդ երբեմն
իդէական հրապարակաւորներ եւ զննելով նրա
տեղ սովորական փաստաբանաւոր...
Հ. Ա.

ՆԱՄԱԿ ԱԼԷՔՍԱՆԴՐՈՊՈԼԻՑ

Հոկտեմբերի 23-ին

Փառաւորական զորքերի մէջ իր շատ կողմերով առանձնայայտուի դերը և բռնում Ալեքսանդրոպոլիս Կողմ կողմի արքայական կառուցելի և անհրաժեշտ և զեղեցիկը, եւ չարը եւ բարին:

Գիտնական չափ ու սահման չը կայ. ամեն մի փողոցում, ամեն մի քաղաքում, մեծ ու փոքր, զանազան բովանդակութեամբ, մէկը միւսի կողքին Միթէ 25—30,000 բնակիչ ունեցող մի քաղաք գիտնականի այդպիսի պահանջ ունի՝ հարց էր տալիս ձեռք նրանց յաճախորդների հոսանքը, այս եւ այն տեղից լողող թէֆն ու աղմուկը կասկած չեն թողնում, որ բազմաթիւ թափափուրները շատ հիմնաւոր կերպով և հաստատելի այդպէս: Միւս կողմից մտնում էր խանութների բազմաթիւ երկար, շատ երկար շարքերը. այդպէս ձեր պէջին պատկերանում է միթիթարի մի երեւոյթ, — աշխատանքների մի ահագին թիւ, արհամարհելով ճոթի ու մանրուքի առուժանքը, իրան նուրբից և արհեստների, աշխատելով զարգացնել նրա բազմաթիւ ճիւղերը: Մեր եղած ոչ մի զաւարտում մենք չենք տեսել այնչափ արհեստաւոր ձեռքեր, որքան այստեղ: Կոշակաւորներ, հիւսններ, երկաթագործներ, կաշեգործներ մեծ անդ են ընդունում Ալեքսանդրոպոլի կանաչի ամառ ու փափուկները ուսումնասիրել հոգեկամ են ամեն տեղ: Այստեղի նալ ու մեղմ արտահանում են շատ հեռու տեղեր, նոյնպէս երկաթէ փականները: Փայտէ սնդուկներ տոյճան շատ տեւալներ են լինում այստեղ, որ նրանք Շիրակի ժողովրդի համար լիովին փոխարինում են Ռուսաստանի երկաթապատ սնդուկները: Կաշեւոր համար կամեր համարեա Ալեքսանդրոպոլիս և մասնակարարում երեւանի նահանգին: Սերկապոլիսում գործիչներ, սայրեր, գոթիաններ, խոփեր, շիփեր, բաժն ու ջրանցներ որքան կամենաւ Մարդ դուրս է գնում այդ շարքերից միթիթարված, հոգու հանգստութեամբ տեսնելով ժրջան, արհեստին նուիրված մի կուլտուրական ժողովուրդ:

Հայկական շատ զուտ տարրեր ներկայացնող այս ժողովուրդը որոշ անդերում, որոշ հանս դամանքներում արտայայտվում է իր բիրտ կողմերով, փողոցային կենտրոն իր յատուկ բառարանով շատ աչքի ընկնող է այստեղ. միւս կողմում տարածված է ուսումը անկի չափով, ըստ մի այլ տեղ: Եղած դպրոցների թիւը այդ է ապացուցանում:

Գաղաքը թէեւ զեղեցիկ չէ, բայց նկատելի է, որ նա առավել քան համարեա թէ օր օրի վրա Զգլած են բաւական փողոցներ միմեանց զուգահեռական եւ ուղղահայեաց կարող: Փողոցները կանոնաւորվում են եւ սալայատակվում: Առանձնապէս աչքի է ընկնում զաւարտալին ինքնակարութեան, մասնաւորապէս զաւարտալին գործունէութիւնը զաւարտ բարեկարգութեան խնդրում: Վերջին տարվայ թիթաքում զաւարտ բացել է բանկային հաստատութիւն, որ մեծ ծառայութիւն է անում ժողովրդին, որովհետեւ այստեղ գոյութիւն չունեն ոչ պետական եւ ոչ էլ Թիֆլիսի առեւտրական բանկերի բաժանմունքներ: Բացվել է նոյնպէս առեւտրական դպրոցը: Ալեքսանդրոպոլիս համար անհրաժեշտ մի հաստատութիւն: Գաղաքային խորհրդի այսօրվայ հերթական նիստում ընկնում էր զաւարտային հիւանդանոցի եւ կանանց արհեստագիտական դպրոցի խնդիրները: Որքան զեղեցիկ, որքան միթիթարական է այս բոլորը. ամեն տեղ լավում է նպատաւոր կարծիք, համակիր վերաբերմունք:

Գաղաքում եղող փոփոխութիւնները, ժողովրդի բարե արամարդութիւնը եւ դուռայի այսօրվայ նիստի համարալիս խորհրդակցութիւնը մի րօպէ ինձ պատկերացրին: Երեւանը իր այսօրվայ ողբերգ դրութեամբ: Եւ ինչ համեմատութիւն այդ երկուսի մէջ:

Միմեանի բերքերով աղքատ, մասնաւորապէս ցած կանգնած Ալեքսանդրոպոլիս մտածում ու աշխատում է իր կարիքները, ժողովրդի բարեկեցութեան մասին, — փարթաւ ու պնդված երեւանը այսօր մի աթիթալի դերի մէջ է, ընդհանուր չափը զոհ բերելով անձնական կրքին, եսամոլ գոծւո չանհրին:

Սերեւանի շահերին նուիրված զաւարտալիս իր կողմնակցներով այսօր դէմ յանդիման կանգնած ասոր ինտրիգները եւ ինամիասէր աղայականութեան պաշտամունքներ, ստիպված է տեղի տալ պատահականութիւնների եւ բազմի կամքին թողնելով այն մի շարք գործերը, որոնց ձեռնարկել էր նա վերջին 3—4 տարիների ընթացքում:

Եւ այսօր երեւանի պէս մի նահանգական զաւարտ ամօթով է մնացել Ալեքսանդրոպոլիս պէս մի գաւառական զաւարտ առաջ, որ իր կողմում ճանաչել է գործի եւ համարաշխուժեան մէջ:

Թող տեսնէ: Թող ամաչէ Երեւանը: Ա.—Դօ

ՆԱՄԱԿ ՕԴԵՍՍՈՅԻՑ

Հոկտեմբերի 20-ին

Անցեալ տարի մեր ծիական դպրոցը շատ ողորմելի վիճակի մէջ էր գտնվում: Այնտեղ տիրող խաղաղական կարգերը ուղղակի անտարակալ էին: Կամայականութեան, բռնի ոյթի, հարստահարութեան կենտրոն էր, բայց ոչ զաւարտ, ոչ մասնակցեր զատաւորակեր: Կիսաարկութիւն: Օրինակ, ուսուցիչ կամ ուսուցչուհի վարձողի համար ոչ մի նշանակութիւն չուներ նրա գիտութիւնը, նրա փորձված ինքն կամ չը լինելը, կամ նրա այդ կոչմանը արժանի լինելը, առաջին պայմանը էման ուսուցչի ունենալն էր, կամ փոքր վարձով ուսուցչուհի, միայն թէ լինեն նրանք խնամք, հնազանդ, անեն այն՝ ինչ հրամայվում էր, չը բողբոջեն: Այս բոլորը անում էր մի մարդ, որը անբարեխղճութիւն չէր համարում իր շարքավական վեց դասի համար 25 ր. վերցնել, իսկ ուսուցչի 20 դասի համար 20 րուրի նշանակել, եւ ուսուցչուհու 25 դասի համար՝ նոյնքան: Եկէք ու արդարութիւն որոնեցէք այս բոլորի մէջ:

Մալֆայական դպրոցներում դժուար թէ կատարվելիս լինէին այն, ինչ որ կատարվում էր մեր դպրոցում, Օդեսայում, ուրեմն Եւրոպայում...

Այդպիսի դրութեան մէջ էին մեր դպրոցական գործերը, երբ անցեալ ուսումնական տարվայ վերջում այնտեղ առաջացած ամօթաբեր խաղաղականութիւնները, որոնք նոյն իսկ տեւական լրագրութեան ներք դարձան՝ ուղի բերեցին հասարակութիւնը, որի կօպէկներով էր պահվում նա: Եկան այն եղբակացութեան, որ այդպէս շարունակել անկարելի է: Միջոցներ որոնվեցին, եւ անցեալ յունիս ամսում ընդհանուր ժողով գումարվեց («Մշակ», № 126), որտեղ որոշվեց վերցնել դպրոցը կոնուսոյց-կառավարիչի ձեռքից եւ յանձնել այնտեղ գործող աղքատներին հոգաբարձութեան, որը իսկոյն միջնորդութիւն յարուցեց ուր հարկն է այդ որոշումը հաստատել տարուս Եկու հաստատման որոշումը: Ամեն ինչ վերջացած պէտք էր համարել եւ սպասել, որ դժբաղդ դպրոցը իր խնդ մանուկներով ոտքի կը կանգնէ:

Այս ուսումնական տարվայ սկզբում հոգաբարձութիւնը սկսում է գործել. հրաւիրում է նոր ուսուցիչ—փորձված, լաւ ուսուցիչ, հրաւիրում է եւ նոր ուսուցչուհի: Դպրոցը կանոնաւորվում էր գոնէ ըստ երեւոյթին: Հոգաբարձութիւնը կարգադրում է՝ խոյս տալու համար թիւրմարութիւններից՝ աւագութիւնը վերացնել դպրոցում, զորոցի աւագը հոգաբարձութիւնն է, եւ ոչ նրա մէջ կամ միտ դատաւուն, կամ ինչպէս մինչեւ այժմ՝ կոնուսոյցը, որոնք բոլորն էլ հուսաւոր իրաւունքներ են վայելում: Հոգաբարձութիւնը միջնորդութիւն է յարուցանում տեղի դպրոցների տեսչի մօտ՝ պաշտօնապէս հաստատել տարուս համար իր դասատուներին: Այդ որոշմանը անտարադրում է եւ դպրոցի նախկին կառավարիչ, հոգաբարձութեան անդամ ծխական քահանայն: Բայց վերջինս, հոգաբարձական ժողովում փոխանակ իր հրաժարման հարցը դնելու, օտարադրում է նրա որոշումները, եւ առանց ընդվելու գնում տեսչին բողբոջում, որ ինքն զեն պաշտօնապէս համարվում է դպրոցի կառավարիչ, այն ինչ... Հաստատուներին ինքը չէ վարձել: Բացվում է այդ ամենը եւ հոգաբարձութիւնը մնում է շուարած: Միակն զահանայի այդպիսի մի քայլի մասին նա մտածել անգամ չէր կարող, քանի որ դպրոցը՝ յայտնի դէպքերից յետոյ, հոգաբարձութեան յանձնելու առաջին միտքը յայտնուցեցի մէկը նա էր...

Այնպէս դժուարանում է հարցը, որ հոգաբարձութիւնը նոյն իսկ մտածում է հրաժարվել դպրոցից, հետեւապէս եւ ներկական օթանդակութիւն տալու: Ինչու: Ո՞ր պատճառով: Արժէ մէկի պատճառով մի քանիսներին զոհ բերել... Անա հարցը այսպիսի անորոշութեան մէջ էլ մնում է: Մեր գաւառներում միշտ այդպէս է, ասում են, խօսում են, վիճաբանում են եւ այլն... Ուրիշ բան չը կայ բացի այդ ճոճան մեղմնային, որը գործ չէ ստեղծում...

Ար.—Թոն.

ՆԵՐՔԻՆ ԿՈՒՐՈՐ

Վաղը, կիրակի, նոյեմբերի 3-ին, Թիֆլիսի ժողովարանում տեղի կունենայ Պ. Կարա-Մուրզայի խմբական կօնցերտը, որ նուիրված է հանգուցեալ Քրիստափօր Կարա-Մուրզայի յիշատակին: Երգեցիկ խումբը կազմված է զինուորական այն խմբից, որ պատրաստել էր հանգուցեալ երաժշտապետը եւ փրկին տարիներս երգում էր կովկասեան ցուցահանդէսի ժամանակ եւ կօնցերտներում: Նախկին խմբին աւելացել են նոր ցանկացողներ: Երգեցիկ խմբի ղեկավարութիւնը յանձն է առել իր վրա հանգուցեալի եղբայրը, Պօղոս Կարա-Մուրզա, որ նախկին տարիներում երգեմունապէս օգնում էր իր եղբորը երգեցիկ խմբի պատրաստելու դէպքերում: Կօնցերտին կը մասնակցեն նաեւ տիկին Մայրուբեան, պ.պ. Պետրոսեան եւ Ալեքեան, որոնցից առաջինը կը կարգադրուի Նադեժդի, երկրորդը Մեքրիճովսկու Սակալ Մուսին, երրորդը կը պատմէ Շամախու բարբառում: Ծանկալի է, որ հասարակութիւնը ուշադիր լինել դէպի համերգի կազմակերպութիւնը, այցելել նրան եւ քաջալերել համերգ կազմակերպողներին, որպէս զի հանգուցեալ Ք. Կարա-Մուրզայի սերմանած օգուտեւա գործը զանէ շարունակողներ եւ պահպանողներ:

Թիֆլիսի զաւարտային ու պարզապէս պայման է կապել նկարիչ Պօղոսովիչի հետ ուսուս նշանաւոր գրող Գօրոյի արձանը յինչուս, որի համար Պօղոսովիչ պէտք է օտանայ 4000 րուբլի:

Ինժեներ Կիրիլով մայրաքաղաքի լրագիրների անկող, հնարել է մի գործիք երկաթաղիական խորտակումների առաջն առնելու համար: Այդ գործիքով, հաղորդակցութեան ճանապարհների միջնորդի հրամանով, պէտք է փորձել կատարվեն երկաթուղիների վրա:

Երբ երկու տարի առաջ ուսուս կառավարութիւնը արգելեց պարսկական դասն արձարթէ փողի մօտը Ռուսաստան, ենթադրվում էր թէ այդ միջոցի գործադրութիւնը կը նպաստէ ուսուս-պարսկական առեւտրական յարաբերութիւնների զարգացման եւ պարսկական դասնի կուրսը կը բարձրանայ ու դասնի կամ արձարթէ փողի առատութիւն կը լինի Պարսկաստանում: Սակայն այս օրերս, ինչպէս յայտնի է, ուսուս կառավարութիւնը վերացրեց այդ արգելքը եւ նորից թոյլատրեց դասնի մօտը Ռուսաստան Այդպէս վարվելու համար կառավարութիւնը ունի լուրջ պատճառներ: Այս երկու տարին նկատվեց, որ դասնի մօտը արգելք խիստ աննպաստ կերպով է աղքատ ուսուս-պարսկական առեւտրական յարաբերութիւնների վրա, որովհետեւ դասնի կուրսը օրէցօր օտարի ընկնում էր: Առաջ 10, յետոյ 15 դասնը հաւասար էր 3 րուբլու: Իսկ այս տարի օտարականութիւն ժամանակ հասաւ ամսեւ, որ 3 րուբլու տեղ պէտք է տային 17 դասն: Այդպիսի անհարկ տարբեր ծախել Պարսկաստանում կուրսով էր, որովհետեւ այն ուսուսական ապրանքը, որի համար պարսիկը առաջ վճարում էր 10 դասն, այժմ պէտք է վճարէր 17 դասն: Եթէ այդ վիճակը շարունակվէր, պարսկական առեւտրականները կարող էին դիմել անգլիական ապրանքներին եւ այդ ի հարկէ, շատ կը խախտէր այն առեւտրական դիրքը, որ Ռուսաստանը ձեռք է բերել վերջին տարիներս:

Պետերբուրգի մեղ գրում են, որ նոյեմբերի 1-ին հայաց եկեղեցում նշանակված է հոգահանգիստ հանգուցեալ բժշկապետ Մարգար Առատամեանի մահվան տարեդարձի առթիւ: Պետերբուրգում հրատարակվող «Русский Време» հանդէսը, խօսելով հանգուցեալի գիտական եւ հասարակական գործունէութեան մասին, վերջացնում է յօդուածը այս խօսքերով. «Իր անփոփոխ ճշմարտասիրութեամբ եւ բարձր ուղղամտութեամբ Մարգար Առատամեանը ձեռք բերեց Առատամեանի գրեթէ բոլոր բժշկիների հէքը եւ յարգանքը, որը արտայայտվեց ի միջի այլոց նրանով, որ իր կենքի վերջին տարիներում Առատամեանի բժշկական ընկերութեան եւ փոխադարձ օգնութեան բժշկական ընկերութեան ճիւղի նախագահն էր: Նա չիտակ բժշկ էր, չիտակ հասարակական գործիչ, չիտակ մարմնիչ ճշմարտութեան համար եւ չիտակ ընկեր Կուր մղելով իր իղէայի համար, նա երբէք հոգւ չէր տանում իր սեփական բարեկեցութեան մասին եւ մտածում էր բացառապէս իր իղէայի համար: Հանգուցեալի

ապագրված աշխատութիւնները կարգի են դրվում հրատարակելու համար: «Sit tibi terra levis»:

Երկրագործութեան եւ պետական կառուածների միջնորդի կովկասեան լիազօր Մեղվեղեով կազմել է մի մասնաժողով տեղական մասնապետներից՝ ընկնելու այն հարցը, թէ արտասահմանում բամբակի բոյսի վրա երեւցած հիւանդութիւնը որ աւտիճանի վտանգ սպառնում: Անդրկովկասի բամբակագործութեան եւ թէ ինչ միջոցներ պէտք է ձեռք առնվին անհրաժեշտ դէպքում՝ բամբակի հիւանդութիւնը Ռուսաստան ներմուծելու եւ անդրկովկասեան բամբակագործական շրջանում տարածելու դէմ:

Հինգշաբթի, հոկտեմբերի 21-ին, վրաց դեռատնական խումբը ներկայացրեց գերմաներենից թարգմանած «Դատարարական Միակաման» գործողութիւնը կօմիդիան, որը խաղաց այս մօտ օրերս եւ ուսուս խումբը: Անցեալ տարի նոյն պիեսը խումբը խաղաց երկու անգամ եւ աւելի աղող, ըստ թէ այս տարի, երկուս էր, որ փորձեր թիչ են ունեցել եւ այդ պատճառով էլ սպասած աջողութիւնը չունեցաւ, քան նպատեց եւ այն բանը, որ մի քանի դեռականներ փորվել էին: Թատրոնը դատարկ էր:

Պետերբուրգի 200-ամեակը տօնելու համար կազմված յօգեւտական յանձնաժողովը օտար մի յայտարարութիւն, որով առաջարկվում է Պետերբուրգի անունը փոխել Պետրոգրադ անունով:

Բնիկական մի շինարարական ընկերութիւն դիմել է ուսուս կառավարութեան՝ գործունէութեան թոյլտուութիւն խնդրելով Ռուսաստանի երկու մայրաքաղաքներում: Ընկերութիւնը մտադիր է լինել այդ երկու քաղաքներում մօտ 200 մեծ վեցյարկանի տներ է ժողագին բնակարաններում: Ամեն մի տունը, ընկերութեան նախագծով, պէտք է պարունակէ իր մէջ 80 առանձին-առանձին բնակարաններ:

Հոկտեմբերի 23-ին, ինչպէս հաղորդում է «Правда», ժողովրդական լուսաւորութեան նախկին միջնորդ գեներալ Վանիօվսկուն երկաթալցվեց Պետերբուրգի համարաբանի պատուաւոր անդամի դիպլոմ: Դիպլոմը ներկայացնելու մասնակցում էին մօտ 20 պրօֆէսորներ:

Մայրաքաղաքի լրագիրները հաղորդում են, որ հոկտեմբերի 26-ին Վալչալայի երկաթուղու գնացքով Կ. Պօլսից ժամանեց թիւրքաց օտարների աղիւստան Սեյիթ-է-Պա Վալչալայի երկաթուղու կայարանում նրան դիմաւորեցին թիւրքաց դեսպանութեան անդամները եւ մի քանի օֆիցերներ: Նոյն այդ գնացքով ձիւր են բերված—սուլթանի ընծան Մեծ Իշխան Նիկոլայ Նիկոլաւիչին:

Երկրագործութեան միջնորդութեան գիտնական բաժանմունքը մօտ օրերումս դիմել է Կովկասեան Գիւղատնտեսական ընկերութեան՝ խնդրելով ընկնել այն հարցը, թէ անհրաժեշտ է արդեօք արգելք դնել Սապոնիայից դէպի Ռուսաստան կենդանի բոյսեր ներմուծելու վրա՝ կալիֆօրնիական որդից Ռուսաստանի այգիները պաշտպանելու նպատակով:

Արդէն մի բանի տարի է, որ ընդառաջում է Ռուսաստանի հարաւում զատաւորական պալատի նոր շրջան հիմնելու մասին: Լրագիրներում անդեկութիւններ երեւացին, որ դատաստանական պալատը պէտք է հիմնվի Նօվոօչերկասկովսկում եւ որ նրա բացումը պէտք է տեղի ունենայ այս տարվայ վերջում: Սակայն, ինչպէս այժմ պարզվեց, այդ հարցը կառավարչական բարձր շրջաններում վճռված է դրականապէս սկզբունքով միայն, իսկ նրա բացումը տեղի կունենայ 2—3 տարուց ոչ վաղ:

«Մշակ» երեկվայ համարում մենք տպեցինք Ստ. Մալախանցի յօդուածը հայ հին մատենագիրների հրատարակութեան մասին: Հեղինակը կանգ է առնում գրաւոր հրատարակութեան վրա եւ յայտնում է, որ այդ մտքն պաշտպան են Ալ. Փալաւիթար եւ Լէօ Արդարեւ: Գրաւոր հրատարակութիւնը թէ հեշտ է, շուտաւար քաղաքների եւ թէ բաւարարութիւն է տարիս գիտական պահանջներին: Այս դէպքում միւս կողմից ժամանակակցութեան եւ

արգի են
tibi ter-

կայուն
Մեղվե-

արտա-

արտա-

արտա-

արտա-

արտա-

արտա-

արտա-

արտա-

արտա-

արտա-

արտա-

արտա-

արտա-

արտա-

արտա-

արտա-

արտա-

արտա-

արտա-

արտա-

արտա-

արտա-

արտա-

առնելով իր անհատական նպատակները և
մարտնչելով հարց էր չօգտագործել, որը եւ պէտք
էր լուծել եւ ոչ ընդհանուր սկզբունքի աշ-
խարհաբարի եւ գրաբարի մասին: Միւս կող-
մից խնդիրը բնագիտական հրատարակութեան
եւ գիտական գոհումներն էր հարադատու-
թեան մասին էր:

ԱՆԻՔՍԱՆԴՐՈՊՈՒԹՅՈՒՆ մեզ գրում են. Այսօր
քաղաքային դռնաբանի հերթական նիստում
քննվում էր քաղաքային հիւանդանոցի կանոնա-
դրութիւնը: Շատ տարօրինակ երեւոյթ էր այն վի-
ճաբանութիւնը, թէ ոչ-քաղաքացի հիւանդը
առանց անցագրի չէ կարող ընդունվել հիւան-
դանոց, որովհետեւ մեռնելու դէպքում ուսու-
նիչները պէտք է ներկայացնել անցագիր:
Մի երկու ձայնաւորների պնդումը, թէ այդ
ձեռնարկութեամբ մենք չառնար հիւանդներ-
ի եւ աւելցական բժշկական օգնութեան կա-
րիք ունեցողի օգնութեան չը հասնելով մի
շատ անմարդաւէր գործ կատարած կը լինեմք,
յնաց անհետեւանք:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Ռ Ո Ւ Մ Ա Ն Ի Ա Յ Ի Ց

Ռոման, նոյեմբերի 6-ին
«Orient-Express»-ը հէնց որ մօտենում է
Ռուսական սահմանադրին՝ հրէաները մէկնե-
լի մէկ չքանում են, Հեռու չեն կարող գնա-
լալիքուղու երկրորդ, որ շուտ երկն-չնչին դո-
կաւորութիւններով, Եւրոպայի աշակերտութեամբ
—ազատվեց թիւրքական եւթագրութեան՝ դրակո-
նական օրէնքներ է ստեղծել մի դժբաղդ ժո-
ղովրդի դէմ, եւ միջազգային դաշինքները ուս-
նահարկելով՝ բռնում է նրանց իրենց հայրենիքից:
Այն շարքի հարկերն ու գաղթում են
հրէաները—կին, աղջիկ, երեխայ—դէպի հեռա-
ւոր Ամերիկա, ուր ազատագրելի հաստատվել
են արդէն տարիներ առաջ, Ձմեռ, ուկրաինա
եւ գործուրերի չքաւորութիւն... Ապրուստի
հրումայական պահանջը ստիպում է նրանց
հաշտվել այդպիսի մի գաղթականութեան ար-
հաւիճանների ձեռք... Ոնեմ, անբաղդ ժողովուրդ,
յաւէտ անիծված, յաւէտ թափառական... շատ
մի տրանզիտ սակայն, արեգակի տակ քեզ
նախանձողներ էլ կան...

Բարդուղիմէոսի (աւստրո-ուսական սահ-
մանադրութիւն) ինձ ընկերանում է մի հրէայ կա-
պիտալիստ Նա իր ցեղի քաղաքացիներին է,
նրա անցագիրը դեռ VISA են անում Նա գալիս
է Պարիզից, տեսել է Բեռլինը, Լազարին եւ իր
խօսակցութիւնը հէնց նրանով է սկսում ինձ
հետ, որ հարցնում է ինձ արդե՞ք ճանաչում
եմ Բեռլինը, Լազարին: Չտեստատական պատա-
խանք քաղաքներում է նրան: Իսկ երբ սկսում
եմ գովել հրէազգի հրապարակախօսի տաղանդն
ու գործը—ուրախութիւնը փայլում է իմ խօ-
սակցի դէմքին Նա մօտենում է ինձ եւ քանի
որ դեռ երկուսս եւ՛ք կուպէի մէջ՝ սկսում է
համարձակ պտուղել ինձ—բերեմ երկուսս հա-
յկապետներ ձգելով դէպի մուտքի դռներ—իր
ազգի կրած հարստահարութիւնները Ռուսա-
նիայում:

Հրէան քաղաքացի չէ ճանաչվում Նա օրի-
նակներ գիտում է, ինչպէս եւ օրինակելի հար-
կատու: Նա անհամեմատ աւելի է հարկ տալիս,
քան ռուսները եւ սակայն Նա մնում է դա-
ւա զուրկ (déclassé), իբրեւ մի ստոր ցեղի
զատկանող էակ: Առաջին գիշերային վաճառա-
կան անգամ քաղաքացիական ոչ մի արտօնու-
թիւն չէ վայելում: Ժերմանի ցոյց է աւելի
ինձ իր անցագրեր: անտէն ու ազգանունը մի-
այն յիշված են, դիրքը, պրոֆեսիոնի մասին՝
ոչ մի խօսք: Ձեռն ուղղում անգամ գրել անցա-
գրի մէջ, թէ մարդը առեւտրական է: Վարովյա
են ճիշդ այնպէս, ինչպէս վազարոնների հետ...
Ներս մտաւ մի ռուսին—ծերունու խօսակ-
ցութիւնը ընդհանրացրէ: Նա խոսարհաբար ող-
ջունց ռուսներին, առանց պատախանքի ստանա-
լու եւ ապա կծկվեց անկիւնում, պապանձվեց...

Ego

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒԻՐԵՐ

—Վիլհելմ չէ «Zeit» լրագիրը հաւատարմում
է, թէ ճիշդ աղբիւրներից իր ստացած տեղե-
կութիւնների համեմատ, եւրոպական մեծ պե-
տութիւնների դեպքանքները Կ. Պոլսում այժմ
ստատիկ զբաղվում են մակեդոնական գործե-
րով: Իրանց կառավարութիւնների յանձնարա-
րութեամբ Կառավարական անխուսափելի է հա-
մարում Մակեդոնիայի վարչութեան լիակա-
նար վերակազմութիւնը: մինչեւ անգամ հա-

ւատարմում են, որ մատչելի լինի կայ նշանա-
ւոր լեֆօրմներ մտնելով առհասարակ եւ որ Մա-
կեդոնիայում կը նշանակվի քրիստոնեայ նա-
հանգապետ: Լրագիրը խօսքով, այդ պաշտօնի
հաւանական թեկնածուն համարվում է իբր թէ
Բալթարիայի նախկին առաջին մինիստր Պէտկո
Կարապէլօյ:

—Նոյն լրագիրն Կ. Պոլսից հաղորդում են,
որ աւստրիական դեսպան Եսթրին Կայիցէ նո-
րերս երկարատեւ ունեցողութիւն ունէր սուլ-
թանի մօտ, որի ժամանակ դեսպանը օուլթա-
նի ուշադրութիւնը հրաւիրեց թիւրքայից կա-
խում ունեցող բաղկանեան նահանգներում տի-
րոջ յուզմունքների վրա, ասելով թէ անհրա-
ժեշտ է անպակաս բարեփոխող ջրուրդներ այդ
նահանգներում:

—Վիճաբանութիւնները անգլիական համայն-
քների ժողովում 8 միլիոն ֆունտ ստերլինգ նո-
շանակելու մասին տրանսպարան եւ օրան-
ժեան բռնների օգտին՝ չէին կրում կուսակ-
ցական բնուրոյթիւն: Թէ պահպանողական-
ները թէ ազատամիտները միահամուռ հաւա-
նութեամբ վերաբերեցին դէպի այդ միջոցը,
որը եւ ընդունվեց միաձայն Դիմադրական կու-
սակցութեան նկատողութիւնները վերաբերում
էին միայն նպատակի ճանաչութեան: Վիճաբա-
նութիւնները սկսվեցին ազատամիտ պատգա-
մաւոր Ռէյտի ձեռքով, որ յայտնեց, թէ կատա-
վարութեան կողմից առաջարկված զսւմարը
անբաւարար է վերականգնելու Տրանսպարան
եւ Օրանթի բնակիչների բարեկեցութիւնը: Այն
ինչ Անգլիան պատրաստ է բժշկել այն վերեւ-
րը, որ պատճառել է պատերազմը: Զառախօսող
ապա հարցրեց Ձեռնընդմիջ, թէ որքան բռն-
ներ դեռ եւս տանջվում են կենտրոնացրած
բնակիչներում եւ որքան գերիներ դեռ եւս չեն
վերադարձել հայրենիք: Ռէյտին փոխարինեց
Հարիօտը Նա յայտնեց, թէ փոխառութիւնը
չպահանջեց քիչ է այն նպատակների համար,
որոնց համար նա նշանակված է: Արդէն զի
բռնների բարեկեցութիւնը բարձրացնելի եւ
հասցնելի այն աստիճանին, որի վրա նրանք
գտնվում էին պատերազմից առաջ, պէտք է
ծախսել այնքան, որքան ծախսված է պատե-
րազմի վրա: Պատասխանելով Ռէյտին եւ Հար-
իօտին՝ Ձեռնընդմիջ ասաց հետեւեալը: Եւս չեմ
կարող պատասխանել ճշգրիտօրէն ընդհանուր
հարցերին: Եւս գիտեմ եւս հարաւային Աֆրիկա
որպէս զի տեղեւորները ծանօթանում իրենի
գրութեան հետ իսկ առ այժմ եւս կարող եմ
հաղորդել միայն ոչ-լրի տեղեւորութիւններ: Պա-
տերազմի վերջանալու քաղէկին կենտրոնացրած
բնակիչներում կային 103,000 մարդիկ, մինչ-
դեռ այժմ նրանց թիւը եղել է 34,000-ի: Գե-
րիների թիւը պատերազմի վերջում հասաւ
24,000-ի: Նրանցից 14,000 վերադարձել են
հայրենիք եւ 7 հազարն էլ կը վերադառնան
մինչեւ ապրիլի վերջը: Իսկ ինչ վերաբերում է
այն բանին, թէ 8 միլիոն ֆունտ ստերլինգը
օրիչ է բռնների բարեկեցութիւնը վերականգ-
նելու համար, չը պէտք է մոռանալ, որ ոչ մի
պատերազմ զուր չէ անցնում: Եւս մի ժողո-
վուրդ պատերազմ է սկսում եւ յայտնվում է նա
չէ կարող պահանջել: որ նրա գրութիւնը պատե-
րազմից յետոյ փոխվի դէպի լաւագոյնը: Մենք
ամենեւին չենք պարտաւորվում հառուցանել
բռնների կորուստի փոխարինը, եւ անստու-
թիւն կը լինէր նպատակի վրա նայել այս տե-
սակէտից: Մենք կամենում ենք միայն օգնու-
թեան հասնել նրանց, որոնք չպահանջող գրու-
թեան մէջ են: Եւ այս նպատակի համար յիշ-
ված գումարը բոլորովին բաւարար է:

—Վիճաբանութիւնները անգլիական համայն-
քների ժողովում 8 միլիոն ֆունտ ստերլինգ նո-
շանակելու մասին տրանսպարան եւ օրան-
ժեան բռնների օգտին՝ չէին կրում կուսակ-
ցական բնուրոյթիւն: Թէ պահպանողական-
ները թէ ազատամիտները միահամուռ հաւա-
նութեամբ վերաբերեցին դէպի այդ միջոցը,
որը եւ ընդունվեց միաձայն Դիմադրական կու-
սակցութեան նկատողութիւնները վերաբերում
էին միայն նպատակի ճանաչութեան: Վիճաբա-
նութիւնները սկսվեցին ազատամիտ պատգա-
մաւոր Ռէյտի ձեռքով, որ յայտնեց, թէ կատա-
վարութեան կողմից առաջարկված զսւմարը
անբաւարար է վերականգնելու Տրանսպարան
եւ Օրանթի բնակիչների բարեկեցութիւնը: Այն
ինչ Անգլիան պատրաստ է բժշկել այն վերեւ-
րը, որ պատճառել է պատերազմը: Զառախօսող
ապա հարցրեց Ձեռնընդմիջ, թէ որքան բռն-
ներ դեռ եւս տանջվում են կենտրոնացրած
բնակիչներում եւ որքան գերիներ դեռ եւս չեն
վերադարձել հայրենիք: Ռէյտին փոխարինեց
Հարիօտը Նա յայտնեց, թէ փոխառութիւնը
չպահանջեց քիչ է այն նպատակների համար,
որոնց համար նա նշանակված է: Արդէն զի
բռնների բարեկեցութիւնը բարձրացնելի եւ
հասցնելի այն աստիճանին, որի վրա նրանք
գտնվում էին պատերազմից առաջ, պէտք է
ծախսել այնքան, որքան ծախսված է պատե-
րազմի վրա: Պատասխանելով Ռէյտին եւ Հար-
իօտին՝ Ձեռնընդմիջ ասաց հետեւեալը: Եւս չեմ
կարող պատասխանել ճշգրիտօրէն ընդհանուր
հարցերին: Եւս գիտեմ եւս հարաւային Աֆրիկա
որպէս զի տեղեւորները ծանօթանում իրենի
գրութեան հետ իսկ առ այժմ եւս կարող եմ
հաղորդել միայն ոչ-լրի տեղեւորութիւններ: Պա-
տերազմի վերջանալու քաղէկին կենտրոնացրած
բնակիչներում կային 103,000 մարդիկ, մինչ-
դեռ այժմ նրանց թիւը եղել է 34,000-ի: Գե-
րիների թիւը պատերազմի վերջում հասաւ
24,000-ի: Նրանցից 14,000 վերադարձել են
հայրենիք եւ 7 հազարն էլ կը վերադառնան
մինչեւ ապրիլի վերջը: Իսկ ինչ վերաբերում է
այն բանին, թէ 8 միլիոն ֆունտ ստերլինգը
օրիչ է բռնների բարեկեցութիւնը վերականգ-
նելու համար, չը պէտք է մոռանալ, որ ոչ մի
պատերազմ զուր չէ անցնում: Եւս մի ժողո-
վուրդ պատերազմ է սկսում եւ յայտնվում է նա
չէ կարող պահանջել: որ նրա գրութիւնը պատե-
րազմից յետոյ փոխվի դէպի լաւագոյնը: Մենք
ամենեւին չենք պարտաւորվում հառուցանել
բռնների կորուստի փոխարինը, եւ անստու-
թիւն կը լինէր նպատակի վրա նայել այս տե-
սակէտից: Մենք կամենում ենք միայն օգնու-
թեան հասնել նրանց, որոնք չպահանջող գրու-
թեան մէջ են: Եւ այս նպատակի համար յիշ-
ված գումարը բոլորովին բաւարար է:

ՄՇԱԿԻ ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՌՈՒՍԱՆ ԳՐՈՒՄԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԵՐ

31 հոկտեմբերի
ԽԱՐԿՈՎ: Խարկովի գաւառում չինում է
տեղեւոր գաւառական զէնամուօի մասնակցու-
թեամբ—Լոգովայա կայանքում կուտակվել
են ցորենի 600-ից աւելի վազաններ: Պոկով-
սկայա տնտեսական վերջին օրերը շատ կեն-
դանի էին: Կը վճարողներ կային, բայց սակաւ
եւ փոքր գումարներով:

ՊԱՐԻԶ: Պետերբուրգի լրագիրներից մէկում
ապովեց մի յօդուած մինիստր Դէկաուէի դէմ,
որ առիթ տուեց ֆրանսիական մամուլին սխա-
լացողութիւններ, վերաբերելով լրագիրն պաշ-
տօնական բնուրոյթիւն: Այդ առիթով, «Cor-
respondance Politique» ապովեց մի հաղորդա-
գրութիւն, որի մէջ ապացուցանվում է, որ
վերլուծել յօդուածը բերել էր Դէկաուէի գոր-
ծունէութեան գնահատութիւնը, որ նա քաղել
էր ֆրանսիական ամսագրից, որ ռուս լրագիրը
պաշտօնական օրդան չէ, իսկ մասնաւոր օրդա-
նի կարծիքը պարտաւորական չէ ռուս լրագրա-
բանական շրջանների համար, որոնք բարձր են
գնահատում Դէկաուէի յատկութիւնները, որ
նպատակ է ֆրանս-ռուսական դաշնակցութեան
ամրապնդումը:

ՐՈՒՄԵՆԻԱ: Թագաւորը, իշխանը եւ սպիտան
ճանապարհ ընկան Պորեղիմ, ուր տեսան այն
տունը, որի մէջ Պէլլաւայի պալատին ժամա-
նակ բնակվում էին Կայսր Ալեքսանդր II-ը եւ
պան զօրքի հրամանատարը:

Կարլ Թագաւորը, այնտեղից գնացին Գրիգորի,
ուր տեսան ռումինական մատուռը, որի առաջ
կանգնեց մի բառալիւս իշխանորդի Բորիսի
հրամանատարութեամբ: մատուռի մէջ հոգե-
հանգիստ կառարկեց Թագաւորը եւ իշխանը
պակի դրին պատերազմի մէջ սպանված ռուս-
ների գերեզմանները վրա: Թագաւորը ումաթ-
րեց բռնեցայ փորագրված տախտակը Ապա-
անցան մինչեւ Պէլլաւ, ուր Թագաւորը ողջուն-
վեց բուրգոմիստրից եւ բաժակաճառ արտա-
սանեց, որի մէջ շնորհակալութիւն էր յայտ-
նում ընդունելութեան համար եւ յայտնեց
բարձր յարգանք ռուսաց զինուորական քաջա-
գործութիւններին: վերջում նա իշխանի կե-
նացն առաջարկեց իշխանն տեսն, որ ռուսները
եւ ռումինացիները արիւն էին թափում քրիս-
տոնէութեան տարածման եւ Բալթարիայի ազա-
տութեան համար եւ ռումինական զօրքի ու
նրա պետի կենացն առաջարկեց: Թագաւորը եւ
իշխանը այդտեղից շոգենաւով ուղեւորվեցին
Մագուրէի, ուր սրտագին կերպով հրաժեշտ
տուեցին միմեանց:

ԴԱՏԱՐԱՆ: Ժամանեց Մեծ Իշխան Թագա-
ւորութեան:

ԲԵՆԵՐԱՆ: Ճիշդ չէ այն տեղեւորութիւնը, որ
իր թէ մինիստրների խորհրդում լուրջ տա-
րածախութիւններ տեղի ունեցան սկսվելիս
գումարելու պատճառով:

ԿԱՅՐԱ ԱՆԻՔՍԱՆԴՐ Մ-Ի ՆԱԽԱՆԱՆԳԻՍ: Դա-
ղադ ուղիւնստական նաւատորմը ճանա-
պարհ ընկաւ: Նա բաղկացած է «Երանա»,
«Պալադա» եւ «Բագաուր» կրէյսէրներից ու
«Պրէզա» եւ «Բէլլիզան» զրահակիրներից: Նա-
ւատորմը կը մտնէ Կիւ:

ԲԵՆԵՐԱՆ: «Etoile Belge» լրագրի խօսքով,
Միւնխենի կոմսը հրաժարվում է բելգիական
զահաճառանքի կողմէից: պրինց Ալեքսանդր գա-
հաճառանք է համարվում:

ԳԻՐԱՆԱՐ: Տեղեւորից հաղորդած տեղե-
կութեան համեմատ, սպանիական շոգենաւ է
ուղարկված Տէտուան՝ եւ քաղաքներին վերցնե-
լու համար, որոնց սպանում է վտանգ:

ԵԱՆԱ: Հոկտեմբերի 30-ին Լիվադիայում
ներկայացան Թագաւոր Կայսրին տալիսկան
ազնուականութեան ներկայացուցիչները եւ
զէնամուօի վարչութիւնների նախագահները: Նա-
հանգական պարագլուխ Սկադովիկի ողջունեց
Թագաւոր Կայսրին մի ճառով, որի մէջ ասեց,
որ տեղական ազնուականութիւնը երջանիկ է
ողջունելու Թագաւոր Կայսրին եւ Նրա Օգոս-
տափառ Ընտանիքը Տալիսկան նահանգի սահ-
մաններում եւ շնորհակալութիւն յայտնել շնոր-
հի համար—ազնուականութեան դրամարկների
հիմնարկութիւնը, նոյնպէս Թագաւոր Կայսրի
խօսքերի համար Կուրսկի զօրահանգների
ժամանակ ի պատասխան դրա Թագաւոր Կայ-
սրը շնորհակալութիւն արեց արտայայտած
զգացմունքների համար: Ապա նահանգական
զէնամուօի վարչութեան նախագահ Սկա-
դովիկի ողջունեց Թագաւորին, շնորհաւորեց Օ-
գոստափառ Ընտանիքի Լիւմ բարեկամողու-
թեամբ մնալը եւ շնորհակալութիւն յայտնեց
առանձին խորհրդակցութեանը արած առաջար-
կութեան առիթով՝ պարզել գիւղատնտեսու-
թեան անկման պատճառները եւ գտնել նրա
բարւոյթան եղանակները: Թագաւոր Կայսրը
շնորհակալութիւն յայտնեց արտայայտած զգա-
ւունքների համար եւ ողորմաճաբար խօսակ-
ցում էր Տալիսկան նահանգի առանձին գա-
ւառների եւ տեղերի կարիքների մասին:

1 նոյեմբերի
ՄՈՍԿՎԱ: Գաղաքային արամիայների լիա-
կատար ցանցը, 40,000,000 ռուբլու արժողու-
թեամբ, նախագծված է վերջացնել հինգ տար-
վայ ընթացքում:

ՄԱՐԻՆԻ: Լրագիրները շատ լուրջ են հա-
մարում Մարոկկոյի դրութիւնը, մանաւանդ Տէ-
տուանում, ուր եւրոպացիներին սպանում էին
կարիւնները:

ՍԱՆՏԱՐԱՆԻՍԿՈ: Սանտա-Մարիայի (Գլա-
տեմալա) հրաբուխի ժայթքումը համարեա կա-
տարեապէս տեսեց Պալմա, Սան-Միլիպէ,
Կորսիբա եւ Կոստէպակ տեղերը: Շատ զոհեր
կան:

ՏԱՆԺԻՆ: Մարոկկոյի կառավարութեան «Տիւր-
կի» շոգենաւը գնաց Տէտուան ռազմաթիւրդով
եւ պաշարով Տէտուանեան-փաշայի օգնութեան
Բէնդէրեան կարիւնները սպանում են քաղա-
քին, եթէ գերի բռնված ապստամբները ազա-
տված չեն լինի:

ԳԻՐԱՆԱՐ: Մնացիկան երեք զրահակիր-
ներ գնացին տէտուանեան ջրերը:
ԼՕՆԴՈՆ: Այսօր այստեղից գնաց Տանժի-
Կարլ-Մակլան, մարոկկոյի առաջին պահա-
ւան զօրքի հրամանատարը:

ՊԱՐԻԶ: Պատգամաւորների ժողովում մի
ինչ որ ֆէլդֆելզ զինուորական համադրեցումով
չորս անգամ աւարձանակ արձակեց «Կեցցէ հայ-
րենիք» ազապահանգով: Նա կալանաւորվեց:
Ըստ երեւոյթին դա խելագար է:

ԼԵՆԻՆ: Անխաբոժների կոնգրէսը միայն յայտ-
նեց ի նպատակ աշխատանքներ սկսելուն:

ԲԵՆԵՐԱՆ: Փոխառութիւն կապելու վերա-
բերեալ բանակցութիւնները բարեկամող ըն-
թացք ստացան: Վուրի խօսակցութիւն ունէր
ֆրանսիական ֆինանսների մինիստրի հետ, որի
համաձայնութիւնը փոխառութիւնը գնահատե-
լու համար Պարիզի բօսալուսում ըստ ե

